

**Процесуальні документи у
сфері цивільно-правових
відносин. Зразки документів,
коментарі, роз'яснення**

Мета цього збірника – зорієнтувати звичайного громадянина у складнощах цивільно-процесуальних відносин, надання йому можливості самостійно оцінити свої сили при захисті своїх прав, можливості здійснення самостійного і вільного вибору при здійсненні цивільного провадження, запобігання помилкам при складанні процесуальних документів у разі, коли немає можливості скористатись юридичною допомогою.

У посібнику також запропоновані приклади документів процесуального характеру, які притаманні цивільному судочинству.

ВСТУПНЕ СЛОВО

Шановні читачі! У цьому виданні, що пропонує Вам зразки документів, що притаманні цивільно-правовим відносинам, було вирішено відхилитися від стереотипу, що вже усталеним при складанні такого типу збірників.

Враховуючи ті зміни до законодавства України, що були внесені у 2016-2017 рр. та продовжують прийматися як ВР, так й іншими компетентними органами у вигляді підзаконних актів, спрямування реформи у галузі правосуддя, кардинальних видозмін у системи конституційного провадження, підходи до формування матеріалів збірника були обрані інакші.

Нахил зроблений не на побудову змісту збірника у відповідності до галузевої системи права, а швидше на формування відповідей на актуальні практичні питання, які без сумніву утворюються при правозастосуванні норм цивільного та цивільно-процесуального законодавства і суміжних галузей права.

Свій вплив також спричинили новітні підходи у сфері правосуддя, що пов'язані з судовою реформою.

На загальну ситуацію в державі впливає внутрішньополітична складова. Нами будуть запропоновані матеріали, що стосуються біженців і переселенців з зони військового конфлікту в зоні проведення АТО на Сході країни та з Криму. Також пропонуємо певні матеріали для військовослужбовців — учасників АТО.

Звертаємо увагу читачів на приписи Конституції України. Згідно зі ст. 59 Основного закону держави, кожен має право на професійну правничу допомогу і право на вільний вибір захисника, це гарантується державою. Ця норма уточнюється у ст. 131², де передбачено, що для надання професійної правничої допомоги в Україні діє адвокатура. Таким чином, державні гарантії щодо дотримання права особи на професійну правничу допомогу реалізуються у нормі цієї статті таким чином — лише адвокат здійснює представництво іншої особи в суді, а також захист від кримінального обвинувачення. Ця норма передбачає незначні винятки, як малозначущі справи, трудові спори, певні категорії справ щодо неповнолітніх. Простіше говорячи, державою практично застосована адвокатська монополія.

З урахуванням викладеного, нами значно скорочено коло питань, що присвячено складанню різного роду позовних заяв. Оскільки саме адвокат представляє особу за цією категорією справ, то немає сенсу пропонувати широкому загалу варіанти процесуальних документів, які підпадають під категорію надання професійної правничої допомоги.

Тому одразу звертаємо увагу — пропонувані заяви, що все ж будуть на сторінках збірника, носять не стільки методично-практичний, як наглядний характер, з метою попередньо орієнтувати зацікавлених осіб у правовому просторі.

У якості інформації пропонуємо також наступне. Вже згадувана нами ст. 59 Конституції визначає, що у випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Ця норма уточнюється у Законі України «Про безоплатну правову допомогу». Право на безоплатну правову допомогу — гарантована Конституцією України можливість громадянина України, іноземця, особи без громадянства, у тому числі біженця чи особи, яка потребує додаткового захисту, отримати в повному обсязі безоплатну первинну правову допомогу, а також можливість певної категорії осіб отримати безоплатну вторинну правову допомогу у випадках, передбачених цим Законом (ст. 3 цього Закону).

Рекомендуємо зацікавленим читачам звернутись до норм цього Закону перед пошуком захисника, що може надати професійну правничу допомогу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ СКОРОЧЕНЬ

Конституція — Конституція (Основний Закон) України;
ЦК — Цивільний кодекс України;
ЦПК — Цивільний процесуальний кодекс України;
СК — Сімейний кодекс України;
КК — Кримінальний кодекс України;
КПК — Кримінально-процесуальний кодекс України;
КУпАП — Кодекс України про адміністративні правопорушення;
КАС — Кодекс адміністративного судочинства України;
ГК — Господарський кодекс України;
ГПК — Господарсько-процесуальний кодекс України;
КЗпП — Кодекс законів про працю України;
ЖК — Житловий кодекс України;
ЗК — Земельний кодекс України;
МК — Митний кодекс України;
ПК — Податковий кодекс України;
БК — Бюджетний кодекс України;
ВР — Верховна Рада України;
КМУ — Кабінет Міністрів України;
ВСУ — Верховний Суд України;
КСУ — Конституційний Суд України;
МВС — Міністерство внутрішніх справ;
НП — Національна поліція;
Мінюст — Міністерство юстиції;
Мінпраці — Міністерство праці і соціальної політики;
Мінохоронздрав — Міністерство охорони здоров'я;
МЗС — Міністерство зовнішніх зв'язків;
ПФ — Пенсійний Фонд;
ФДМ — Фонд державного майна;
ДФС — Державна фіскальна служба (податкові та митні органи);
ЗС — Збройні сили України;
АТО — антитерористична операція на Сході України

ГЛАВА 1

ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ І ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ

1. ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ

Фізичні особи для реалізації своїх прав, свобод та обов'язків мають вступати у різноманітні правовідносини. Найчастіше за все ми вступаємо у відносини цивільно-правові. Це трапляється повсякчас, іноді навіть не помітно для самої особи. Іноді це потребує зусиль, знань, можливостей. Щоб стати учасником таких правовідносин, інакше кажучи їх суб'єктом, фізичні особи для участі в цивільних правовідносинах наділяються **правосуб'єктністю**.

З точки зору правової науки, суто в теоретичному аспекті, поняття правосуб'єктності охоплює три елементи:

- 1) правоздатність;
- 2) дієздатність;
- 3) деліктоздатність.

Сучасне цивільне право і ЦК зокрема окремо термін «деліктоздатність» наразі не використовують. За змістом приписів ст. 30 ЦК деліктоздатність (тобто здатність нести відповідальність) повністю охоплюється і включається до поняття «цивільна дієздатність». Про інші два поняття трохи згодом.

Як бачимо, правосуб'єктність є складною юридичною властивістю особи, при цьому для реалізації її в реальності слід у кожному конкретному випадку створювати ситуацію, коли всі вище перелічені складові діють як одне ціле, нероздільні у часі та просторі, органічно об'єднані.

Правосуб'єктність юридичних осіб має свої особливості на відміну від правосуб'єктності осіб фізичних. Відмітимо в якості інформації, що у суб'єктів правовідносин осіб юридичних зазвичай немає розриву між правоздатністю та дієздатністю. Ці властивості у їх випадках, як правило, виникають, здійснюються і припиняються одночасно. Але докладно про правосуб'єктність юридичних осіб ми не розповідаємо, оскільки цей наш збірник призначений для висвітлення проблем осіб фізичних. Тому весь наступний матеріал стосується людей і їх взаємодії в галузі цивільно-правових відносин.

2. ПРАВОЗДАТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ

Що стосується поняття **правоздатності**, то за традицією правої науки тут розуміється здатність бути суб'єктом права, тобто мати визначені права та обов'язки. Таке тлумачення правоздатності є усталеним, в цілому заперечень з боку науковців воно не викликає. Отже саме в такому вигляді воно закріплене в ст. 25 ЦК, згідно з якою правоздатність — це належне кожній фізичній особі і невід'ємне від неї право, яке полягає в здатності мати будь-які права та обов'язки, що допускаються законом і природним правом.

Сучасна українська цивілістика трактує юридичний зміст правоздатності в такий самий спосіб, що й загальноєвропейська цивілістика. Тобто, правоздатність визнається природною властивістю кожної людини. За радянських часів була поширена інша наукова думка про те, що правоздатність виникає з моменту народження, вона набувається не від природи, а внаслідок закону, тобто є суспільною властивістю, певною юридичною можливістю.

Важливе значення для розкриття сутності цивільної правоздатності мають два юридичні факти, що впливають на неї кардинальним способом — момент її виникнення та припинення.

За приписами ч. 2 ст. 25 ЦК момент виникнення правоздатності пов'язується з фактом народження дитини. Слід зауважити, що момент народження визначається відповідно до медичних (біологічних) показників. При цьому цивілісти факт народження дитини трактують по-різному. Одні вважають, що дитина в утробі матері не є суб'єктом права. Інші стверджують, що життєздатність для виникнення правоздатності значення не має, головним є сам факт появи дитини на світ, який означає, що у неї виникла правоздатність, навіть якщо вона була живою незначну кількість часу.

Слід зазначити, що сучасний цивільний закон у деяких випадках передбачає охорону прав та законних інтересів зачатої, але ще ненародженої дитини. Вказане положення у вигляді загального правила знайшло своє закріплення у ч. 2 ст. 25 ЦК. А, наприклад, за ст. 1222 ЦК спадкоємцями можуть бути особи, які були зачаті за життя спадкодавця і народжені живими після відкриття спадщини. Проте це не означає, що зачата, але ще ненароджена дитина визнається правоздатною. Йдеться лише про заходи з охорони та захисту прав та інтересів дитини після народження. Тільки коли дитина народжується живою, вона з цього моменту набуває передбачених законом прав, отже, з цього моменту за нею визнається і правоздатність.

Згідно із ч. 4 ст. 25 ЦК правоздатність фізичної особи припиняється в день її смерті. Це має важливе практичне значення, тому є необхідним точне встановлення моменту смерті особи. В медицині розрізняють клінічну смерть (зупинення роботи певних органів з відновленням їх функціонування у майбутньому) та біологічну смерть (зупинення роботи всіх органів як незворотній процес). Цивільне законодавство пов'язує припинення правоздатності саме з біологічною смертю.

Таким чином, цивільна правоздатність фізичної особи виникає у момент її народження і припиняється у момент її смерті. Жодні інші обставини, крім народження і смерті, не тягнуть за собою виникнення і припинення правоздатності.

Слід зауважити, що з народженням особа здатна володіти не всіма цивільними правами і обов'язками. Правоздатність у повному обсязі виникає не одразу з моменту народження. Деякі її складові і елементи мають місце лише разом з досягненням такою особою певного віку. Наприклад, реалізація права на підприємницьку діяльність, або право навчатися у вищому навчальному закладі.

Найбільше характерними властивостями, принципами цивільної правоздатності особи є:

- рівність правоздатності фізичних осіб;
- невідчужуваність правоздатності;
- неможливість її обмеження, окрім як у випадках та порядку, передбачених законом.

Вказаний принцип рівності правоздатності ґрунтується на конституційному приписі про рівноправність громадян незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак. В ЦК цей принцип закріплений у ч. 1 ст. 26, відповідно до якої всі фізичні особи є рівними у здатності мати цивільні права та обов'язки.

Це означає, що цивільною правоздатністю однаковою мірою наділені всі фізичні особи. Одночасно, це зовсім не означає, що обсяг конкретних суб'єктивних прав кожної фізичної особи є рівним обсягу прав іншої такої особи, проте обсяг можливостей мати такі права є рівним для всіх осіб і не залежить від конкретного обсягу прав і обов'язків певної особи.

Принцип невідчужуваності правоздатності означає, що від неї неможливо відмовитися, її неможливо передати іншій особі, а також неможливо в будь-який спосіб, навіть у судовому порядку позбавити особу правоздатності. Це означає, що особа може за умови дотримання законних вимог розпоряджатися суб'єктивними правами (продати чи подарувати приналежну їй річ, закрити власне підприємство тощо), але не може зменшити свою правоздатність чи поділитися нею з іншою особою.

Ч. 1 ст. 27 ЦК передбачає, що правочин, який обмежує можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, є нікчемним (тобто він не породжує юридичних наслідків і не потребує окремого визнання його недійсним, він є таким з моменту його укладення). Не допускається обмеження правоздатності також на підставі правових актів Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів.

Тимчасове обмеження правоздатності допускається лише у випадках, передбачених Конституцією. Обмеження правоздатності можливо, зокрема, як покарання за вчинений злочин, і в цьому випадку особа за вироком суду може бути позбавлена не своєї цивільної правоздатності в цілому, а тільки здатності мати окремі права — обіймати визначені посади, займатися підприємницькою діяльністю тощо.

Юридичний зміст правоздатності визначено в ст. 26 ЦК. Фізична особа має всі особисті немайнові права, встановлені Конституцією України та ЦК, а також здатна мати всі майнові права, встановлені цивільним законодавством. Особа може мати інші цивільні права, які хоч і не встановлені Конституцією України та законодавством, однак не суперечать закону та моральним засадам сус-

пільства. Крім того, фізична особа як учасник цивільних правовідносин здатна мати обов'язки, і це знайшло своє відображення у ч. 5 ст. 26 ЦК.

Звертаємо увагу, що зміст правоздатності — це якісна, а не кількісна категорія, оскільки зміст цивільної правоздатності полягає в можливості набуття прав, а не в їх кількості та сукупності. Кожна особа може мати безліч майнових і немайнових прав та обов'язків, однак конкретна особа прямо тут і зараз ніколи не може мати їх усі. Тобто в цей самий момент і в цьому місці вона має лише їх частину. Наприклад, кожен може стати автором музичного твору та мати на нього авторське право, однак лише той, хто здатен своєю творчою працею створити такий твір (мати слух, хист до музики і певні навички), в кінцевому випадку отримує це право (і все, що впливає з такого права).

Тобто практично правоздатність, як така, є лише першоосною, підґрунтям для правоволодіння, сама вона ще не означає фактичну, реальну наявність в особи конкретних прав і обов'язків з числа тих, що передбачені чи допускаються законом.

Таким чином, постає питання про співвідношення цивільної правоздатності і суб'єктивного цивільного права. Це співвідношення визначає, що наділення фізичної особи правоздатністю не свідчить про появу у неї суб'єктивного права. Будь-яке суб'єктивне право може виникнути лише в результаті реалізації правоздатності за наявності необхідних передумов, якими є норма права, правоздатність і юридичний факт.

Отже, суб'єктивні права особи не виникають безпосередньо із правоздатності особи. Як вже було вказане вище сама правоздатність — це лише абстрактна передумова правоволодіння, що носить узагальнений і неконкретний характер. Для виникнення конкретного суб'єктивного права необхідне настання юридичного факту, який передбачений гіпотезою правової норми. Пояснюємо це на прикладі. Кожен має здатність бути власником автомобіля. Але відомо — для того, щоб така здатність перетворилася на право власності, необхідним є настання юридичного факту, а саме укладення договору купівлі-продажу або дарування, отримання спадщини. Таким чином, цивільна правоздатність — це лише теоретична можливість мати права, тоді як суб'єктивне цивільне право — це вже реальна правомочність суб'єкта, тобто реалізована правоздатність.

Простіше кажучи, кожен може бути власником квартири, але далеко не кожна людина має достатньо коштів, щоб укласти договір купівлі-продажу. Ця людина, яка не має коштів, може укласти договір банківської іпотеки і стати такою власником квартири, але далеко не кожна людина зараз на це зважиться. І далеко не кожній людині банк надасть для цього позику.

3. ДІЄЗДАТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ

Що стосується **дієздатності** фізичної особи, то у сучасному розумінні (див. ч. 1 ст. 30 ЦК) розглядається вона як здатність фізичної особи своїми діями набувати для себе цивільних прав і самотійно їх здійснювати, а також створювати для себе цивільні обов'язки. При цьому особа має самотійно виконувати вказані обов'язки та нести відповідальність у разі їх невиконання. Отже, найбільш істотними складовими змісту дієздатності фізичних осіб згідно із цивільним правом України є можливість самотійного укладання правочинів (правочиноздатність) і можливість нести самотійну відповідальність (деліктоздатність).

Дієздатність, як, власне і правоздатність, також є невід'ємною здатністю особи. Однак на відміну від правоздатності це не природна властивість як така, а готовність до здійснення визначених дій і вчинків, передбачених законом, що становлять права і обов'язки фізичної особи. Наявність цієї здатності таким чином вже не має абстрактного характеру і не може бути однаковою (рівною) для всіх фізичних осіб. Вона визначається наявною можливістю особи діяти. Це означає, що цю здатність враховують в цивільних відносинах, і до участі в них допускаються не всі особи, а лише ті, які здатні здійснювати розумні дії і вчинки, можуть усвідомлювати, що і для чого вони роблять, які мають бути наслідки.

Отже, дієздатність складова не тільки якісна, вона ще має певний обсяг. Цей самий обсяг дієздатності визначається ЦК і залежить від двох факторів біологічного характеру: віку людини та стану її здоров'я.

Залежно від віку розрізняють такі види цивільної дієздатності:

— повну, що виникає із досягненням 18 років;

— неповну (у віці від 14 до 18 років);

— часткову (до досягнення 14 років).

Такі вікові межі, що визначені ЦК корелюються із кримінальним законодавством і співпадають із віковими межами, які обумовлюють кримінальну відповідальність за КК.

Зважаючи на стан здоров'я, особа може бути визнана обмеженою у дієздатності або визнана цілком недієздатною.

Участь у цивільних правовідносинах осіб, які не володіють достатньою дієздатністю, здійснюється за допомогою дієздатних батьків, а також з використанням сімейно-правових інститутів усиновлення, опіки, піклування, прийомної родини, патронату.

Згідно із ст. 34 ЦК дієздатність особи в повному обсязі виникає з настанням повноліття, тобто з досягненням особою 18-ти років. Саме з цим віком для осіб будь-якої статі пов'язане настання всіх показників їхньої зрілості, до яких належать зрілість фізична, обумовлена переважно фізіологічним станом, психічна, що означає уміння розумно керувати своїми діями і вчинками, і, нарешті, що не менш важливо, так звана соціальна зрілість, що дозволяє брати самостійну участь у житті суспільства (працювати, обіймати певні посади тощо).

Простіше кажучи, наявність дієздатності свідчить про те, що правоздатна особа може чинити дії, які породжують юридичні наслідки.

Ще кілька зауважень про дієздатність. Право допускає, що фізична особа може набути повної цивільної дієздатності і до досягнення зазначеного вище віку, а саме у разі реєстрації шлюбу за правилами сімейного законодавства (див. СК), що передбачено ч. 2 ст. 34 ЦК. Таке надання повної цивільної дієздатності особам, які не досягли повноліття, в доктрині цивільного права має назву «емансипація». Згідно із приписами ст. 35 ЦК допускаються такі можливі випадки емансипації:

— при досягненні особою 16 років, якщо вона працює за трудовим договором;

— якщо неповнолітня особа записана матір'ю або батьком дитини;

— при досягненні 16 років, якщо фізична особа зареєстрована як підприємець.

Слід зауважити, що така емансипація підлітка не настає автоматично і пов'язана з дотриманням визначених умов та з певною процедурою. Так, для набуття повної цивільної дієздатності у названих випадках необхідно отримати згоду батьків (усиновлювачів) або піклувальника та звернутися із заявою до органу опіки та піклування, який приймає відповідне рішення. А у разі, якщо батьки чи прирівняні до них особи не дають такої згоди, повна цивільна дієздатність може бути надана за рішенням суду.

За письмовою згодою на це батьків (усиновлювачів), піклувальника або органу опіки та піклування фізична особа, яка досягла 16-ти років, може бути зареєстрована як підприємець. У такому випадку повна цивільна дієздатність виникає без додаткових заходів процедурного характеру з моменту державної реєстрації фізичної особи як підприємця.

З моменту набуття (надання) повної цивільної дієздатності згадані категорії осіб отримують право бути учасниками цивільних правовідносин, яке здійснюють самостійно.

Також слід знати, що повернення неповнолітнього, який набув повної дієздатності, у попередній стан законом не допускається. Згідно із ч. 2 ст. 34 та ч. 5 ст. 35 ЦК у разі припинення шлюбу, визнання шлюбу недійсним, припинення трудового договору, припинення підприємницької діяльності набутого (наданого) повна цивільна дієздатність зберігається. Однак при цьому можливе застосування загальних правил про обмеження дієздатності або про визнання особи недієздатною.

Дієздатність беруть до уваги саму по собі далеко не завжди. Загальна правосуб'єктність, а також правосуб'єктність у ряді галузей права існує як єдине ціле, можна сказати праводієздатність. При цьому одночасно охоплюються два моменти: можливість мати права і обов'язки; можливість їх самостійної реалізації. Такий характер мають, за деякими винятками, трудова, сімейна правосуб'єктності. В деяких же інших галузях права (насамперед в цивільному праві) правосуб'єктність фізичних осіб ніби роз'єднується, включаючи відносно самостійні складові: правоздатність і дієздатність. Це пояснюється природою цивільних і деяких інших майнових суб'єктивних прав. Процес реалізації майнових прав не має настільки тісного безпосереднього зв'язку з носієм права, як це властиво іншим видам суб'єктивних прав (політичним, трудовим, сімейним). У таких випадках правоздатність буде прагнути з'єднатися з дієздатністю для ліквідації розриву. Наприклад, недієздатність дітей і душевнохворих доповнюється у цивільному праві за допомогою дієздатності інших осіб — опікунів, піклувальників чи батьків.

Обмежено дієздатними визнаються особи лише за рішенням суду, якщо особа страждає на психічний розлад, що істотно позначається на її здатності усвідомлювати значення своїх дій та(або)

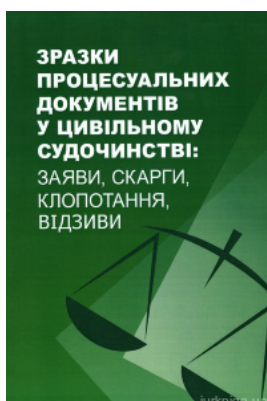
ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО	3
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ СКОРОЧЕНЬ	4
ГЛАВА 1. ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ І ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ.....	5
1. ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ	5
2. ПРАВОВАДНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ	5
3. ДІЄЗДАТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ.....	7
4. ФІЗИЧНА ОСОБА ЯК СУБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН І ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	9
5. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	10
Заява про надання особі повної цивільної дієздатності	10
Заява про визнання фізичної особи недієздатною	14
Заява про поновлення особи у дієздатності.....	16
Заява про обмеження дієздатності фізичної особи	18
Заява про поновлення дієздатності фізичної особи, цивільна дієздатність якої була обмежена.....	19
Заяви про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою	20
Заяви про скасування рішень суду про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою.....	24
ГЛАВА 2	26
1. ІМ'Я ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ТА ЙОГО ЗМІНА	26
2. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	29
Заява про зміну імені фізичної особи.....	29
Позовна заява про зміну імені дитини	31
Позовна заява про розірвання шлюбу з вимогою про зміну прізвища	33
ГЛАВА 3	34
1. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	34
2. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	37
Заява про взяття на облік внутрішньо переміщену особу.....	37
Заява про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи	39
Довідка про взяття на облік	42
ГЛАВА 4. ПРОЦЕДУРА ОФОРМЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО.....	44
1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ЩОДО ОФОРМЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО	44
2. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	46
Довідка для підтвердження статусу учасника АТО.....	46
Заява на надання земельної ділянки для будівництва і обслуговування житла	47
Заява про надання земельної ділянки для ведення садівництва.....	48
Заява на виділення земельної ділянки для дачного будівництва	49
Заява на виділення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства	50
ГЛАВА 5. НАДАННЯ НАСЕЛЕННЮ СУБСИДІЙ ДЛЯ ВІДШКОДУВАННЯ ВИТРАТ НА ОПЛАТУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ, ПРИДБАННЯ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ТВЕРДОГО ТА РІДКОГО ПОБУТОВОГО ПІЧНОГО ПАЛИВА.....	52
1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ НАДАННЯ СУБСИДІЙ У 2017 РОЦІ.....	52
2. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРИЗНАЧЕННЯ СУБСИДІЙ У 2017	53
3. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	55
Заява про призначення субсидії.....	55
Декларація про доходи для призначення субсидії.....	57

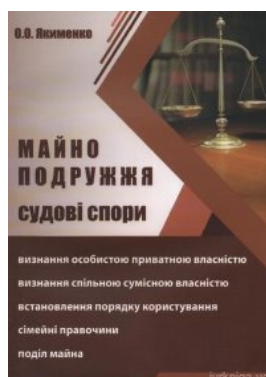
ГЛАВА 6. ПОРЯДОК ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ, ЩО МАЮТЬ ЮРИДИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ.....	58
1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ, ЩО МАЮТЬ ЮРИДИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ.....	58
2. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ПОДАННЯ ЗАЯВИ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТУ, ЩО МАЄ ЮРИДИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ.....	59
3. ФАКТИ, ЯКІ НЕ МОЖУТЬ БУТИ ВСТАНОВЛЕНІ У СУДОВОМУ ПОРЯДКУ.....	60
4. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	61
Заява до суду про встановлення факту родинних зв'язків.....	61
Заява про встановлення факту перебування на утриманні.....	62
Заява про встановлення факту належності правовстановлюючих документів особі, прізвище, ім'я, по батькові, місце і час народження якої, що зазначені в документі, не збігаються з ім'ям, по батькові, прізвищем, місцем і часом народження цієї особи, зазначеним у свідоцтві про народження або в паспорті.....	63
Заява про встановлення факту проживання чоловіка і жінки однією сім'єю без реєстрації шлюбу.....	65
Заява про встановлення факту реєстрації народження.....	66
ГЛАВА 7. ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ.....	67
1. ЧЕСТЬ, ГІДНІСТЬ ТА ДІЛОВА РЕПУТАЦІЯ ЯК ОБ'ЄКТИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ.....	67
2. ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ СПОСОБИ ЗАХИСТУ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ ОСОБИ.....	68
3. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	69
Позовна заява про захист честі і гідності фізичної особи.....	69
ГЛАВА 8. ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ З ЗАЯВАМИ І КЛОПОТАННЯМИ.....	77
1. ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ ДЛЯ ОДЕРЖАННЯ КОПІЇ РІШЕННЯ (УХВАЛИ, ВИРОКУ).....	77
2. ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ ЗА РОЗ'ЯСНЕННЯМ СУДОВОГО РІШЕННЯ.....	79
3. ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ ПРО НАДАННЯ ВИКОНАВЧОГО ДОКУМЕНТУ.....	80
4. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	81
Заява про надання копії рішення суду.....	81
Заява про надання виконавчого листа.....	84
ГЛАВА 9. ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН З ДИСЦИПЛІНАРНИМИ СКАРГАМИ НА СУДДІВ, ПРАЦІВНИКІВ АПАРАТУ СУДІВ. ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН ІЗ СКАРГАМИ ЩОДО НЕСУМІСНОСТІ СУДДІВ І ПРОКУРОРІВ.....	85
1. ЯК ОСКАРЖИТИ НЕНАЛЕЖНУ ПОВЕДІНКУ СУДДІ АБО ПРАЦІВНИКА АПАРАТУ СУДУ.....	85
2. СКАРГИ НА НЕСУМІСЬТЬ СУДДІВ ТА ПРОКУРОРІВ.....	89
4. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	90
Дисциплінарна скарга щодо судді (суддів).....	90
Заява щодо несумісності судді (суддів).....	95
Заява щодо несумісності прокурора.....	98
ГЛАВА 10. ДОГОВІРНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ.....	100
1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ.....	100
2. ДОГОВОРИ ПОЗИКИ МІЖ ФІЗИЧНИМИ ОСОБАМИ.....	101
3. ДОГОВІР ДОВІЧНОГО УТРИМАННЯ.....	104
4. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	106
Договір позики між фізичними особами (безвідсотковий).....	106
Договір позики між фізичними особами оплатний.....	108
Розписка про отримання позики.....	110
Зворотня розписка про повернення позики.....	110
Договір довічного утримання.....	111
ГЛАВА 11 РОЗІРВАННЯ ШЛЮБУ ТА АЛІМЕНТНІ ВІДНОСИНИ.....	115
1. РОЗІРВАННЯ ШЛЮБУ.....	115

2. АЛІМЕНТНІ ВІДНОСИНИ.....	118
3. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	119
Заява про державну реєстрацію розірвання шлюбу на підставі рішення суду	119
Заява про розірвання шлюбу подружжя, яке не має дітей.....	121
Заява про розірвання шлюбу відповідно до ст. 107 СК.....	123
Позовна заява про розірвання шлюбу подружжя, що має дітей.....	124
Позовна заява про розірвання шлюбу	125
Заява про стягнення аліментів у порядку наказного провадження.....	126
Позовна заява про стягнення аліментів у позовному провадженні.....	127
ГЛАВА 12. ЗАХИСТ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ОСОБИ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	128
1. ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН ДО ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	128
2. ЗРАЗКИ ДОКУМЕНТІВ.....	129
Заява до поліції про погрозу вбивством	129
Заява до поліції про вчинення шахрайства.....	130
Заява до поліції про пограбування	131
Заява до поліції про хуліганство.....	132
Заява до поліції про крадіжку	133
Заява до поліції про порушення громадського порядку.....	134
Заява про порушення правил вихулу собак	135
ГЛАВА 13. ЗАХИСТ ПРАВ ОСОБИ В КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДІ	136
1. ІНСТИТУТ КОНСТИТУЦІЙНОЇ СКАРГИ	136
2. ПІДСТАВИ ЗВЕРНЕННЯ З КОНСТИТУЦІЙНОЮ СКАРГОЮ ТА СУБ'ЄКТИ КОНСТИТУЦІЙНОЇ СКАРГИ	138
ГЛАВА 14. ЗАХИСТ ПРАВ ОСОБИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ.....	141
1. ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ.....	141
2. СУБ'ЄКТИ ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ	142
3. ПРОЦЕДУРНІ ПИТАННЯ.....	143
4. ЗМІСТ ЗАЯВИ ДО СУДУ	143
5. ПОДАЛЬШЕ ЛИСТУВАННЯ З СУДОМ.....	144
6. УМОВИ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ СУДУ.....	144
7. НЕОБХІДНІСТЬ НАЯВНОСТІ ПРЕДСТАВНИКА ЧИ АДВОКАТА.....	144
8. НОВЕЛИ 2016 РОКУ ТА НОВІ ФОРМИ ДОКУМЕНТІВ.....	145
ГЛАВА 15. КОРИСНА ІНФОРМАЦІЯ.....	146
1. РЕГІОНАЛЬНІ ЦЕНТРИ З НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ (АДРЕСИ ТА ВЕБ-САЙТИ).....	146

Книги, які можуть вас зацікавити

Зразки процесуальних документів у цивільному судочинстві: заяви, скарги, клопотання, відзиви

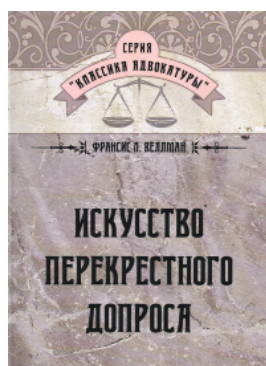
Майно подружжя. Судові спори

Школа адвокатури

Адвокатська техніка (підготовка до процесу і методики переконання)

Искусство перекрестного допроса

Движение уголовного процесса. Практические примеры

Перейти до галузі права
Цивільне право та процес

[Перейти на сайт →](#)